

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoPr/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114215324
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1114215324.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu: A. R., Q. XX.XX.XXXX, U. A. XX, U., zastúpený právnym zástupcom: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & BOHUNICKÝ s.r.o., Lermontovova 18, Bratislava, IČO : 35 967 421 proti žalovanému: Mark2 Corporation s.r.o., Panenská 8, Bratislava, IČO : 31 703 208 zastúpený právnym zástupcom: Mgr. Mária Karcolová, advokátka, so sídlom AK Panenská 8, Bratislava, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 23 Cpr/1/2014-244 zo dňa 14. júla 2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd zmenu žaloby v časti náhrady mzdy s príslušenstvom **n e p r i p ú š ť a .**

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Vychádzal zo zistenia, že žalobca pracoval u žalovaného na základe pracovnej zmluvy, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 12.02.2010 a v znení Dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 31.01.2012 na pracovnej pozícii „bezpečnostný manažér“. Žalovaný listom zo dňa 24.3.2014 okamžite skončil so žalobcom pracovný pomer z dôvodu podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, pretože žalobca svojim konaním porušil ustanovenia § 81 písm. e) Zákonníka práce, keď porušil povinnosti nejednať proti oprávneným záujmom zamestnávateľa, pričom túto povinnosť porušil tým, že bol štatutárnym orgánom, ako aj riaditeľom spoločnosti Y., Y. Y. N..K., Y. Y. M. O. X, XXX XX U., Z: XX XXX XXX, ktorá má zhodný predmet činnosti ako žalovaný, čo je zrejmý výkon konkurenčnej činnosti. Žalobca dňa 27.01.2014 zaslal žalovanému email s prezentáciou, v ktorej žalovanému ponúkol možnosť využitia subdodávky prostredníctvom spoločnosti Y., Y. Y. N..K., pričom predmetný email zaslal žalobca z emailovej adresy R..sk a podpísal sa ako „director“. Žalobca bol spoločníkom a konateľom v uvedenej spoločnosti v období od 15.10.2013 do 31.10.2013, no táto skutočnosť bola v Obchodnom registri zapísaná až dňa 27.01.2014, keď sa s ňou žalovaný mohol prvý krát oboznámiť. Žalobca mohol byť konateľom, teda členom štatutárneho orgánu spoločnosti, alebo riaditeľom spoločnosti ktorá má zhodný predmet činnosti ako zamestnávateľ so súhlasom žalovaného, ktorý takýto súhlas nikdy neudelil. Žalobca svoje tvrdenie, že žalovaný dal žalobcovi súhlas s jeho majetkovou účasťou a členstvom v štatutárnom orgáne spoločnosti, nijako nepreukázal. Súd prvej inštancie na svoje rozhodnutie aplikoval ust. § 68 ods. 1 písm. b/; § 70; § 81 písm. e /; § 83 ods. 1, Zák. práce a v dôsledku vykonaného dokazovania konštatoval, že žalobca popri svojom pracovnom pomere vykonával od 26. 10. 2013 inú zárobkovú činnosť, bol konateľom, respektíve direktorom obchodnej spoločnosti Y., Y. Y. N.. K., ktorá

vykonáva strážnu službu a detektívnu službu v obchodnom registri zapísanú od 28.1.2014, na výkon ktorej bola spoločnosti udelená licencia dňa 30.12.2013, a má k predmetu činnosti zamestnávateľa konkurenčný charakter, bez predchádzajúceho písomného súhlasu zamestnávateľa. Z pozície direktora preukázateľne zasielal žalovanému prezentáciu spoločnosti Y. Y. Y. N..K., v ktorej priamo ponúkal služby zhodné s predmetom činnosti žalovaného. Rovnako aj zo zverejnenia pracovnej ponuky na bezpečnostný pracovník na portáloch profesia, spol. s r.o. vyplýva, že žalobca priamo vyvíjal činnosť za spoločnosť Y. Y. Y. N..K... Žalobca zabezpečoval chod obchodnej spoločnosti Y. Y. Y. N..K., za účelom zabezpečenia jej fungovania a dosahovania zisku, vykonával zárobkovú činnosť, ktorá má k predmetu činnosti žalovaného ako jeho vtedajšieho zamestnávateľa konkurenčný charakter. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že požiadal zamestnávateľa o predchádzajúci súhlas k vykonávaniu činnosti, ktorá má konkurenčný charakter k predmetu činnosti svojho zamestnávateľa. Žalobca sa o skutočnosti, že spoločnosť Y. má v predmete svojej činnosti aj výkon činnosti, ktorá je voči žalovanému konkurenčnou činnosťou dozvedel najskôr dňa 28.01.2014, kedy bola v výpisu z OR voči tretím osobám bez pochyb známa skutočnosť, že spoločnosť Y. spol. s r.o., ktorej prezentáciu a ponuku na spoluprácu zaslal žalobca dňa 27.01.2014 podpísaný ako „director“ spoločnosti Y. spol. s r.o., má v predmete svojej činnosti zapísané aj prevádzkovanie strážnej služby a prevádzkovanie detektívnej služby v rozsahu zákona č. 473/2005 Z. z. o súkromnej bezpečnostnej službe a dňa 25.03.2014 doručil žalobcovi písomné okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 24.03.2014, teda včas. Žalovanému nevyplývala povinnosť požiadať zástupcu zamestnancov o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru s riadne vymedzením dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru z dôvodu, že u žalovaného takýto orgán zriadený nebol. Z uvedených dôvodov žalobu o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol žalobca, vytýkajúc súdu prvej inštancie, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keď vyhodnotil e-mailovú správu zo dňa 27.1.2014 za nosný dôkaz o výkone konkurenčnej činnosti žalobcu o porušovaní oprávnených záujmov žalovaného, pričom tento dôkazný prostriedok predložil sám žalobca v iných súvislostiach a to za účelom preukázania plánovej spolupráce iniciovanej žalovaným. Skutočnosť, že žalobca riešil všetky otázky týkajúce sa založenia spoločnosti Y. získania licencií na prevádzkovanie strážnej a detektívnej služby práve zo svojim zamestnávateľom svedčí o tom, že úkony žalobcu, ktoré žalovaný následne dodatočne označil za porušenie pracovnej disciplíny, žalobca vykonal práve za účelom dohodnutej a plánovanej spolupráce. Tieto závery vyplývajú aj zo svedeckých výpovedí svedkov pána N. X. a pána G. Š.. Uvedené dôkazy vo vzájomnej súvislosti tvoria logickú sústavu a navzájom sa dopĺňajú, súd ich však vyhodnotil izolovane bez vzájomného súvisu, neprihliadol na celkový kontext. Podmienky vzájomnej spolupráce boli opakovane prejednávané na početných stretnutiach v období od júla 2013 až do januára 2014. Žalobca namieta postup súdu prvej inštancie, že pri hodnotení dôkazov sa zaoberal len určitými vybranými listinnými dôkazmi, konkrétne - e-mailová správa zo dňa 27.1.2014 s prezentáciou Y. e-mailová správa zo dňa 3.1.2014, týkajúca sa objednávky pracovného oblečenia pre spoločnosť Y., avšak bez odôvodnenia neprihliadol na obsah výpovedí svedkov. Neuviedol žiadnu okolnosť, ktorú by považoval za narušujúcu vierohodnosť svedkov, ani neodôvodnil z akej úvahy vychádzal ak prisúdil rozdielnu hodnotu pravdivosti dvom rovnocenným dôkazom rovnakej právnej sily. Súd sa obmedzil na konštatovanie, že neuniesol žalobca dôkazné bremeno, nepreukázal žiadnym dôkazom, žeby žalovaný udelil potrebný súhlas na založenie spoločnosti Y. a to, že mal žalovaný o takomto zámere vedomosť a voči uvedenému zámeru žalobcu žalovaný nevyslovil nesúhlas v lehote stanovenej v zákone. Na základe uvedeného zastáva názor, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil v dôsledku čoho navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že konajúci súd správne právne vec posúdil a riadne sa vysporiadal so všetkými dôkazmi, preto považuje rozsudok za vecne správny. Žalovaný preukázal, že nikdy ústny, konkludentný či písomný súhlas na vykonávanie inej zárobkovej činnosti s konkurenčným charakterom neudelil, pričom ho žalobca o jeho udelenie ani nikdy nepožiadala. Žalovaný zamestnáva väčší počet zamestnancov a je mu dobre známa právna úprava Zákonníka práce, teda aj skutočnosť, že zamestnanci môžu vykonávať konkurenčnú činnosť len s jeho predchádzajúcim súhlasom. Racionálne z podnikateľského hľadiska však žalovaný takéto súhlasy svojim zamestnancom nikdy neudeluje, neohrozuje sa tak svoje podnikanie na relevantnom trhu. O fabulácii žalobcu svedčí skutočnosť, že žalobca nebol viazaný na údadnú spoluprácu so žalovaným, ale bezprostredne po získaní

potrebných licencií poskytoval konkurenčné služby iným subjektom a dokonca prevzal žalovanému X. S. R.. Žalovaný sa o konkurenčnej činnosti žalobcu dozvedel prostredníctvom e-mailovej správy z prezentáciou spoločnosti Y., s.r.o. zo dňa 27.1.2014 a následne si uvedené potvrdil na základe verejnosti prístupných informácií, evidencie obchodného registra, kde boli konkurenčné predmetné činnosti zapísané dňa 28.1.2014. Z uvedených dôvodov nemožno súhlasiť z vyjadrením žalobcu, že nebola dodržaná prekluzívna lehota podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce. Svedecké výpovede pána N. X. G. R. G. Š.W. na ktoré poukazuje žalobca v odvolaní sú neobjektívne, vzhľadom na predpojatosť daných svedkov, keďže pán N. X. je švager žalobcu a zamestnanec spoločnosti Y. G. R. G. Š. so žalobcom podniká v rámci spoločnosti Y. Y.N.K., ich výpovede sú účelové a majú priamy osobný záujem na výsledku konania. Žalobca neodôvodnene poukazuje na to, že súd údajne bez odôvodnenia neprihliadol na obsah výpovedí svedkov, argumentáciou s ktorou nesúhlasí. Stručne a jasne súd prvej inštancie vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a tento nie je viazaný žiadnym poradím významu a preukázanej sily jednotlivých dôkazov. Konajúci súd správne právne vec posúdil, keď uviedol, že žalovaný opodstatnene kvalifikoval konanie žalobcu ako závažné porušenie pracovnej disciplíny. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 15.1.2016 vyčíslil náhradu mzdy, ktorá k tomuto dňu predstavuje 21.695,57 € za obdobie od 7.7.2014 do 15.1.2016, spolu s príslušenstvom vo výške 8,05 % a ďalším písomným podaním zo dňa 30.9.2016 vyčíslil náhradu mzdy ku dňu 30.9.2016 vo výške 31.731,99 € za obdobie od 7.7.2014 do 30.9.2016 spolu s príslušenstvom vo výške 8,15 %.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.11.2016 uviedol, že s poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p. k obsahu a správnosti vyčíslenia náhrady mzdy a trov konania žalobcom sa nateraz nebude vyjadrovať.

6. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Odvolací súd podania žalobcu zo dňa 15.1.2016 a dňa 30.9.2016 posudzujúc ich v zmysle § 124 ods. 1 C.s.p. podľa obsahu ich vyhodnotil ako zmenu žaloby v časti náhrady mzdy.

8. Podľa § 378 ods. 1 C.s.p. na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 371 C.s.p. žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

10. S poukazom na vyššie uvedené a citované ustanovenie § 371 C.s.p. odvolací súd zmenu žaloby v časti náhrady mzdy s príslušenstvom nepripustil.

11. Následne Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia obmedziť sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne, doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o nedôvodnosti žaloby dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo nebolo žalobe vyhovené. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd nemá čo uviesť, pretože by iba zopakoval správnosť skutkových a na jeho podklade správne prijatých právnych záverov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.) o tom, že žalobca bol v čase trvania pracovného pomeru so žalovaným konateľom spoločnosti Y., Y.N.K., a direktorom, ktorej predmet činnosti bol zhodný s predmetom činnosti žalovaného, pričom žalovaný na výkon takejto zárobkovej činnosti žalobcovi písomný súhlas nedal, tak ako to vyžaduje ust. § 83 ods. 1 Zák.práce, čím došlo nielen k porušeniu povinností v rámci pracovnej disciplíny podľa § 81 písm. e/ Zákonníka práce, nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, ale aj k porušeniu jeho povinnosti vyplývajúcej z pracovnej zmluvy, nakoľko v bode 15 v spojení s bodom 13 sa zaviazal, že bez písomného súhlasu zamestnávateľa sa nebude zúčastňovať majetkovo, alebo inak na podnikaní právnických alebo fyzických osôb s takým istým alebo podobným (čo i len čiastočne) predmetom činnosti ako je predmet činnosti zamestnávateľa.

14. Žalobca nedôvodne vytýka súdu prvej inštancie, že sa obmedzil len na konštatovanie absencie vopred udeleného písomného súhlasu zamestnávateľa. Ust. § 83 ods. 1 Zák. práce explicitne vyžaduje, že zamestnanec môže popri svojom zamestnaní vykonávanom v pracovnom pomere vykonávať inú zárobkovú činnosť, ktorá má k predmetu činnosti zamestnávateľa konkurenčný charakter, len s predchádzajúcim písomným súhlasom zamestnávateľa. Ak žalobca chcel popri svojom zamestnaní v pracovnom pomere zo žalovaným vykonávať konkurenčnú činnosť prostredníctvom spoločnosti Y., Y.N..K.. mal preukázateľne písomne požiadať žalovaného o jeho udelenie. V prípade, ak by žalovaný v určenej zákonnej 15. dňovej lehote sa nevyjadril aplikovala by sa zákonná fikcia, že súhlas zo strany žalovaného bol udelený, k čomu v súdnej veci nedošlo, preto je potrebné kvalifikovať konanie žalobcu ako závažné porušenie pracovnej disciplíny s následkom okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa. Na správnosť prijatého záveru o absencii vopred udeleného písomného súhlasu zamestnávateľa nemôže mať vplyv výsluch svedkov pána N. X. G. R. G. Š.W., keďže výsluch svedkov nemôže nahradiť podmienku predpokladanú v ust. § 83 ods. 1 Zák. prác, v dôsledku čoho je námietka žalobcu v tomto smere úplne bezpredmetná. Samotná skutočnosť, že žalovaný sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalobcu o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil od znenia príslušných ustanovení Zákonníka práce, ani nepoprel ich účel a význam.

15. V odvolaní, resp. v ďalších písomných podaniach k vyjadreniu žalovaného žalobca neargumentuje vôbec žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 C.s.p. (§ 205a O.s.p.) s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal. Obsah odvolania žalobcu nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

16. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovел a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).